

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ РАЙОННИЙ ЦЕНТР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XII
№ 61 (1385).

ВІВТОРОК, 25 травня 1971 року

Ціна 2 коп.

У ЦК КПРС, Раді Міністрів СРСР і ВЦРПС

17 квітня 1971 року відбувся Всесоюзний комуністичний суботник, який став виявом глибоких патріотичних почуттів радянського народу, практичним вкладом у виконання історичних рішень XXIV з'їзду КПРС.

В суботнику взяло участь понад 120 мільйонів чоловік. Вони працювали безпосередньо на своїх робочих місцях у промисловості, сільському господарстві, будівництві, на транспорті та в інших галузях народного господарства, а також на благоустрій міст, сіл і селищ.

У цей день радянські люди виявили справді комуністичне ставлення до праці, показали зразки високої організованості і дисципліни. Учасники суботника випустили промислової продукції на 553 мільйони карбованців, заробили і одностайно передали у фонд нової п'ятирічки більш як 125 мільйонів карбованців.

Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР і ВЦРПС висловлюють сердечну подяку робітникам, колгоспникам, інженерно-технічним працівникам і службовцям, воїнам Радянської Армії і Флоту, ветеранам праці і молоді, всім радянським людям, які взяли активну участь у Всесоюзному комуністичному суботнику, за їх доблесну і безкорисливу працю.

Центральний Комітет КПРС і Радянський уряд відповідно до побажань трудящих прийняли рішення — кошти, одержані в результаті проведення суботника, направити:

На будівництво всесоюзного кардіологічного центру в м. Москві для вивчення і лікування серцево-судинних захворювань, ряду спеціалізованих кардіологічних і терапевтичних корпусів при республіканських, крайових, обласних та великих міських лікарнях;

На будівництво палаци молоді в м. Москві.

Дисципліна-резерв продуктивності

ЯК БОЙОВУ програму своєї діяльності сприйняв Ленінський комсомол, вся радянська молодь рішення XXIV з'їзду КПРС, Всесоюзні комсомольські збори, яких взяли активну участь юнаки і дівчата Кіровоградщини, продемонстрували високу ідейно-політичну зрілість радянської молоді, її готовність втілювати в життя рішення партійного з'їзду. «Комсомольські організації», — підкреслюється в постанові IV пленуму ЦК ВЛКСМ, — повинні допомогти кожному молодому трудівникові визначити конкретні рубежі у боротьбі за виконання завдань п'ятирічки, за підвищення продуктивності праці. Добиватися посягненого зміцнення трудової дисципліни, поліпшення організації праці, ширше розвивати рух молоді за створення Комсомольського фонду економії».

Трудова дисципліна... Цьому питанню Комуністична партія, Ленінський комсомол надають величезного значення не випадково. Володимир Ілліч Ленін вказував: «Треба пролетарську трудову дисципліну довести до найвищої міри напруження, і тоді ми будемо непереможні». Безумовно виконання прийнятих рішень, намічених планів — ось що таке трудова дисципліна, ось де ключ до розв'язання завдань, поставлених партією».

В лютому в багатьох комсомольських організаціях області відбувся Ленінський урок «Дисципліна — вирішальна умова». Розробка цього уроку і репортаж про його проведення в окремих комсомольських організаціях — Олександрійського електромеханічного заводу, колгоспу «Правда» Дзюбівського району — були свого часу надруковані в «Молодому комуністі». Молоді трудівники міст і сіл Кіровоградщини в ході уроку «Дисципліна — вирішальна умова» вели принципову розмову

про стан трудової дисципліни в колективах, про резерви і можливості, які можна і необхідно використати для росту продуктивності праці, збільшення випуску промислової і сільськогосподарської продукції. Завдяки цьому уроку комітети комсомолу, штаби і пости «Комсомольського прожектора» виявились, таким чином, в певній мірі підготовленими до виконання постанови ЦК ЛКСМУ про проведення республіканського рейду з питань трудової дисципліни молоді.

ГОЛОВНА ЗАПОРУКА

В цьому рейді активну участь повинні взяти штаби «Комсомольського прожектора». На період його роботи потрібно скласти план діяльності КП з урахуванням мети рейду: аналіз втрат робочого часу протягом одного дня. Комітетам комсомолу потрібно продумати, кого, крім «прожектористів», з молодих передовиків виробництва, спеціалістів промисловості і сільського господарства слід залучити до рейду, як і де найкраще розставити їх з урахуванням знання ними специфіки того чи іншого виробництва. Потрібно заздалегідь подумати і про гласність результатів рейду, про використання «блискавок», радіо- і стінгазет, «вікон КП». Для матеріалів рейду будуть надані сторінки нашої молодіжної газети, міськрайонної і районної преси. Про наслідки рейду слід невідкладно інформувати партійні організації, органи народного контролю, вносити адміністрації пропозиції щодо ліквідації виявлених недоліків в організації праці.

ІДЕОЛОГІЧНА, виховна робота в ці дні повинна здійснюватись особ-

ливо інтенсивно, причому з найширшим використанням матеріалів рейду. На зборах комсомольських груп, на засіданнях комітетів комсомолу порушники трудової дисципліни повинні тримати відповідь перед своїми товаришами за безвідповідальне ставлення до дорученої роботи.

Звичайно, питання дисципліни треба розглядати не тільки у зв'язку з виробництвом, а значно ширше. Дисципліна — це найперша умова згуртованості і беззататності будь-якої організації. Комітети комсомолу повинні прищеплювати кожному юнакові і дівчині повагу до дисципліни, бо вона — конче потрібна риса активного будівника комунізму. Адже свідоме ставлення до своїх обов'язків вимагається від радянської людини і на виробництві, і в навчанні, і на військовій службі, і в побуті.

МИНАЄ п'ятий місяць першого року п'ятирічки. Комсомольці і молодь за прикладом трудящих Москви включилися у змагання за дострокове виконання плану 1971 року, за підвищення продуктивності праці, економію і ощадливість. «П'ятирічці — ударна праця, майстерність і пошук молодих» — такий девіз молодих робітників заводів, фабрик, будів, транспорту Кіровоградщини. А девіз сільських комсомольських організацій області — «Станемо врівень з передовиками!». 87 комсомольсько-молодіжних тракторних бригад і понад 800 механізованих агрегатів та ланок вирощують цього року просапні культури з мінімальними затратами ручної праці. Комсомольсько-молодіжні групи на тваринницьких фермах борються за більший вихід м'яса, молока та іншої продукції.

Весь смисл величезної роботи, яку провадить нині партія, полягає в піднесенні добробуту нашого народу. А дальше економічне зростання країни неможливе без помноження трудових зусиль кожного члена суспільства. Самовіддана, натхненна праця, підкреслював на XXIV з'їзді КПРС Л. І. Брежнев, це для нас єдиний шлях до добробуту і щастя, світлого комуністичного майбутнього. Висока свідомо трудова дисципліна кожного і буде запорукою досягнення великої і благородної мети.

Молода робітниця килимного цеху Новоукраїнської фабрики «Зірка» Ніна Горохова вперше освоїла мистецтво ткацтва килимів. Добре оволодіває вона новою професією. Її робота — лише відмінної якості.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

В колгоспі імені Кірова Олександрійського району повним ходом ведуть роботи по обробітку просапних культур. Механізатори тут працюють у дві зміни. Тракторист Іван Тимко з напарником Василем Хонькою на тракторі МТЗ-50 щодня перемакують завдання при хорошій якості роботи.

На фото: йде обробіток просапних культур.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

В ЄДИНОМУ СТРОЮ З ПАРТІЄЮ, З НАРОДОМ

ШОСТИЙ З'ЇЗД ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ

Чотири дні у сесійному залі Верховної Ради УРСР проходив VI з'їзд письменників республіки. По-діловому, у світлі завдань, що випливають з рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України прозаїки і поети, драматурги і критики, перекладачі і літературознавці проаналізували проведену за минуле п'ятиріччя роботу, зосередили свою увагу на нагальних проблемах творчого життя письменницької організації.

В роботі з'їзду взяли участь член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України П. Ю. Шелест, член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів УРСР В. В. Щербіцький, член Політбюро ЦК КП України, Голова Президії Верховної Ради УРСР О. П. Ляшко, інші керівники Комуністичної партії і уряду республіки, представники партійних, радянських, громадських організацій та творчих спілок, посланці письменницьких організацій багатьох братніх республік.

В доповідях і виступах промовців відзначалось, що українські прозаїки плідно попрацювали в період між з'їздами. З 1967 року у видавництвах республіки вийшло 1812 книжок української худож-

ньої прози тиражем 91 мільйон примірників. Підсумковою серією кращих романів, оповідань, створених художниками слова республіки протягом п'ятидесяти років, стала видана до північного ювілею Жовтня «Бібліотека української радянської прози». Кращі книжки Андрія Головка, Івана Ле, Юрія Збанацького, Василя Казаченка, Володимира Канівця були відзначені за цей період Державними преміями УРСР імені Т. Г. Шевченка, Олесь Гончар й Михайло Стельмах удостоєні Ленінських премій.

На з'їзді детально проаналізовано стан поетичного доробку. Найприкметнішою рисою минулого п'ятиліття треба вважати щедрий приплив молодих обдарованих, що разом із відомими майстрами пера творили одухотворений портрет нашого сьогодення. Українська радянська поезія йшла по висхідній, в ногу з добою, ріка її повнилася, а береги вимог і вимогливості вищали. Міжз'їздівський період осяяний немеркнучою датою — 100-літтям з дня народження вож-

(Закінчення на 2-й стор.).

ПО ОБЛАСТІ— ЗА ДОСВІДОМ

Закінчився чотириденний семінар перших секретарів міських комів і райкомів комсомолу. Комсомольські працівники побували у кількох районах. В Олександрії вони познайомилися з видобутком вугілля в шахтах і на вуглерозрізах, відвідали електромеханічний завод. Значайно ж, вивчали діяльність комсомольських організацій. Об'єктом знайомства в Новгородці була робота шкільних комсомольських організацій, а в Долинській — колгоспних. Докладніше про цей семінар читайте в наступному номері нашої газети.

В ЄДИНОМУ СТРОЮ З ПАРТІЄЮ, НАРОДОМ

(Закінчення).

Для трудящих усього світу. Поети різних поколінь, смаків, уподобань внесли свою частку в створення української Ленініани.

У загальному творчому доробку письменників є вагомий внесок і драматургія. За цей час в театрах республіки поставлено 234 п'єси українських літераторів.

Письменниками України створено чимало книг, які стали надбанням масового юного читача в багатьох радянських республіках. Деякі твори членів Спілки удостоєні високих відзнак. Багата і різноманітна творчість літераторів про школу, про трудове виховання, про станодження духовне і етичне маленького радянського громадянина. Письменники

Радянської України, підкреслювали промовці, збагатять дитячу літературу новими глибокоідейними і високохудожніми творами, необхідними для виховання юної зміни.

Багато було зроблено на ниві української літературної критики в період між з'їздами. Не рахуючи суто педагогічних видань, побачили світ 242 книжки з літературознавства і критики.

Відаючи належне успіхам української літератури, промовці докладно спинялись на її вадах. Ще даються взнаки часом недостатня ідейна зрілість окремих авторів, невтримана запальність, «Потік, сіратини», на який вказує партія, хоч і змілів, але все ще тече. Подекуди має

місце інерція описовості, полегшено-плакатна бравурність, інформативність, холодна байдужість, поверховість. Особливо це стосується творів, де йдеться про буденну працю.

Серйозну увагу приділено ідейно-художній спрямованості творів молодих письменників, відповідальності майстрів слова перед партією і народом за свою справу. Найперший обов'язок літераторів, наголошувалося на з'їзді, — створювати в світлі рішень XXIV з'їзду КПРС високохудожні книги, які б відповідали ритму і духу натхненної праці радянського народу — будівника комунізму.

З високої трибуни разом з голосами українських письменників прозвучали голоси їх друзів — літераторів братніх республік.

З'їзд прийняв резолюцію, спрямовану на активізацію творчості українських письменників.

21 травня на заключному засіданні

з'їзду таємним голосуванням обрано правління Спілки письменників України і ревізійну комісію, а також делегатів на п'ятий Всесоюзний з'їзд письменників.

З великим піднесенням присутні прийняли вітальні листи Центральному Комітетові КПРС і Центральному Комітетові Комуністичної Партії України.

Відбувся перший пленум правління Спілки письменників України, обрано на VI з'їзді письменників республіки. Були розглянуті організаційні питання.

Головою правління Спілки письменників України обрано Ю. К. Смолича, першим заступником — В. П. Козаченка, заступниками — П. А. Загребельного, Ю. О. Збанацького, Б. І. Олійника. Секретарем правління з організаційних питань обрано І. М. Солдатенка.

Головою ревізійної комісії Спілки письменників України обрано В. П. Минка.

(РАТАУ).

Комсомольців (зліва направо) Володимира Третьякова, Івана Васія, Володимира Олійника та Олександра Шаталова на Олександрійському рудоремонтному заводі знають як кращих молодих слюсарів-інструментальників. Працювати творчо, з вогником, перевиконувати змінні завдання — таке їх трудове правило. Днями заводський комітет комсомолу рекомендував молодих виробничників для вступу у кандидати в члени КПРС.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

РОБІТНИЧИЙ ДЕБЮТ Є. МАКОЇДА

Квіти, молодь... і стримане хвилювання. Вони заповнили просторий цех, створюючи настрій святості. І вже великий лозунг: «Привіт учасникам третього конкурсу токарів!» — не залишає сумніву, що в інструментальному цеху справді свято-святим робітничого вміння, майстерності й кмітливості.

Між верстатами групами і поодинокі — дівчата хлопці з емблемами конкурсів на грудях. Тут і дані знайомі, і дебютанти. Павло Стельмащук вже втретє представляє інструментальний цех на такому конкурсі. Серед учасників — переможець торішніх змагань Петро Полозакін.

Новиною змагань стало те, що вперше допущені до нього і учні МПТУ № 4. Захищати честь училища випало Надії Аззі і Раїсі Насипайко. Уболівальників, від яких ніби цех потіснішав, турбувало одне — переміг би тільки представник їх колективу. Г. Д. Хавін — токар механоскладального цеху № 1 прийшов в переміну «похворіти» за свого напарника Віру Кондратюк. Він вже 20 років на заводі. Віра, ставши якоїсь дев'ять місяців, відзначив за його останні поради і настанови.

Коротке жербування — і голова журі, головний інженер заводу В. І. Карленко оголошує початок конкурсу.

Перші шість учасників стають за верстати. У всіх одне завдання — за 15 хвилин виготовити одну із складних деталей — пуансон-матрицю СІП 00-424. Однакові верстати, одне завдання. Все вирішували вміння, ладки, спритність. За крайнім верстатом чаклує Віра Кондратюк з першого механоскладального. Виточування деталі вже підходило до кінця, як раптом зламався різець. І ось, першим підбігає до контролера Володимир Шехозцов. Через кілька хвилин задає свою деталь Ніна Бицюра. Третью до контрольного стогака підбігла Віра Кондратюк.

Прискіпливо перевірені всі розміри деталей, зафіксовано час, виставлені балаи. А за верстатами стоять вже нові шість учасників конкурсу.

Коли на стіл лягла остання готова деталь, настали напружені хвилини: «Хто ж перший? Хто найкращий токар 1971 року?» І нарешті стали відомі підсумки конкурсу:

— Перше місце в третьому заводському конкурсі токарів зайняв Євгеній Макоїд, набравши найбільше число балів — двадцять вісім, — оголосив голова журі. — Друге місце — Ніна Бицюра, токар метизного цеху, — двадцять сім балів. Третє місце — Вячеслав Снісаренко з інструментального цеху — двадцять п'ять балів.

Переможці одержують грамоти завкомом комсомолу, пам'ятні фотографії, цінні подарунки. Спеціальний приз одержала наймолодша учасниця конкурсу сімнадцятирічна Лариса Насипайко.

— Конкурс показав хорошу теоретичну підготовку, високе практичне вміння, — сказав на закінчення голова журі В. І. Карленко.

— Нинішній конкурс найбільше представницький, порівнюючи з попереднім, — такий висновок зробив член журі, секретар завкомом комсомолу М. Скляниченко. — До XXIV з'їзду КПРС такі змагання проходили в багатьох цехах заводу. В них взяли участь понад сто двадцять токарів. Сьогодні свою майстерність демонстрували кращі з кращих.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Завод «Червона зірка».

НА ВОГНИК АГІТПУНКТУ

Виборча дільниця № 25/20 оживає, як правило, надзвичайно. Коли кінчається робочий день, коли зачинаються аудиторії в Златопільському зоотехнікумі. Саме з приміщенні цього закладу і містяться агітпункт дільниці.

Менше місяця залишалось до початку виборів народних слуг до Верховної Ради УРСР та місцевих Рад депутатів трудящих. І зараз на нашій дільниці робиться все, щоб достойно зустріти це свято радянської демократії.

Близько тисячі виборців закріплено за дільницею. Це люди різного віку і різних спеціальностей. Серед них 170 юнаків і дівчат. Вперше відадуть свої голоси за кандидатів блоку комуністів і безпартійних 23 майбутні спеціалісти сільськогосподарства. Якщо ж говорити про вікове співвідношення виборців, тодесь близько половини їх — люди молоді. Тож вся агітаційна та організаційська робота на агітпункті сплановується з урахуванням цього.

У календарі заходів на час виборчої кампанії — ряд цікавих зустрічей, вечорів,

різнотемних лекцій. Не так давно молоді виборці зустрілись з учасниками Великої Вітчизняної війни. Своїми спогадами поділились полковник у відставці О. Д. Ткаченко та капітан запасу І. В. Горбулько.

Різнотемна тематика лекцій в нашому календарі. Головна увага тут надається пропаганді матеріалів XXIV з'їзду КПРС, роз'ясненню великих планів на нолі п'ятиріччя. Адже міне рік-два і частина наших виборців — учні технікуму самі стануть творцями всенародного достатку. На дільниці вже були прочитані лекції: «Про підсумки XXIV з'їзду КПРС», «XXIV з'їзд КПРС про піднесення добробуту трудящих». Незадовго до виборів відбудеться вечір зустрічі з колишніми випускниками нашого технікуму: з делегатом XXIV з'їзду КПРС, першим секретарем Малозіньківського РК КПУ В. В. Гулею та делегатом XXIV з'їзду Компартії України, зз.

пунктом штучного осіменіння тварин колгоспу «Комуніст» нашого району Г. М. Сущенко.

Сьогодні на дільниці не можна назвати будь-якого організаційного заходу, в якому б не брали участі комсомольці технікуму. Почнемо з агітаційної роботи. На одному з засідань нашої виборчої комісії розподілили агітаторів, відповідно певного числа виборців. Зараз постійно працюють 14 з них при агітпункті і 22 — на десятихатках. Допомігати агітаторам комсомольці. Після занять йдуть до виборців додому, складають списки, роз'яснюють про час і місце проведення виборів. Нерідко студенти технікуму йдуть влітку до хати, запрошуючи на чергову лекцію чи на вечір відпочинку.

Активні помічники комсомольці і в оформленні агітпункту. Нещодавно першокурсниці Ольга Павленко, Валя Макаренко та другокурсниця Валя Тягай закінчили виготовляти стенди для кімнати комсомольської роботи. Зараз ці дівчата мають нове завдання. Вони допоможуть виготовити унаочнення (лозунги, плакати, стенди, тематичні виставки

літератури) для агітпункту.

В розпорядженні виборчої комісії — агітбригада учнів технікуму. Перший свій виїзд цей колектив зробив до наших сусідів — в село Лип'янку Черкаської області. А в день народження В. І. Леніна колектив гостював у трудівників колгоспу імені Шевченка нашого району. Тоді з лекцією перед виборцями виступив викладач технікуму І. Н. Кулинич. Після цього дружокурсниці поставили виставу «Мати наймічкі». Паралельно з виступами на виїзді члени агітбригади готують святкову програму до дня виборів.

Не уявити зараз агітпункт нашої дільниці без комсомольців технікуму. Вони і організатори, і інформатори, і найперші помічники членів виборчої комісії.

О. РУДАКОВ,
завідуючий агітпунктом виборчої дільниці № 25/20.
м. Новозиргород.

«Ключовою проблемою залишається збільшення виробництва зерна. Врожайність зернових культур повинна бути підвищена за п'ятиріччя не менш як на 4 центнери з гектара. Завдання нелегке, але цілком здійсненне».

(Із Директив XXIV з'їзду КПРС по п'ятиріччю плану розвитку народного господарства СРСР на 1971—1975 рр.).

Найбільша наша турбота — хліб. Це ж про нього і старе прислів'я: «Хліб усього голова». В наших руках чудова техніка. У господарстві родючі ґрунти. Тож кому, як не нам, молодим механізаторам, дбати про високі врожаї зернових. Дивлюся на працю моїх товаришів і вірю: 30-центнерний урожай на круг під силу нам. Хлопці ж у колгоспі як на підбір, справжні майстри своєї справи.

Колгоспна комсомольська сім'я не тако велика, щоб у кожній галузі виробництва працювало багато молоді. Найбільше членів ВЛКСМ — механізатори. Закінчують хлоп-

ці армію — повертаються у бригаду. А одним з пунктів рекомендації для вступу в члени ВЛКСМ є виробіток на трактор. Торік, наприклад, із своїм напарником, комсомольцем Леоном Каплуном виробили на 500 гектарів більше м'якої оранки, ніж намічали. Та хіба ми лише одні перевиконали взяті зобов'язання?

Добрі у нас ґрунти, але мало рілних площ. Тому у найкоротший строк потрібно проводити закриття вологи, сіячу, спушення. Від важкого проведення цих агротехнічних заходів і залежить урожай. Наше-ду таке приклад. В середньому наше господарство за минулу п'ятирічку збираво на круг по 22,7 центнера озимої пшениці, а минулого року — по 23,4 центнера. От-

же, з кожним роком урожайність цієї культури зростає. Про це свідчить й інший факт: за п'ятиріччя наша перша бригада збиравла озимі пшениці по 19 центнерів, а в 1970 році — за 5,3 центнера більше. За рахунок чого ми добились значного збільшення врожайності? Найперше — за рахунок підвищення культури землеробства.

Та чимало в нас упущень. Наприклад, важко доводиться механізаторам в гарячі дні сільськогосподарських кампаній. Буває, трапляється якась поламка, хоч і незначна, а дозидється довагенько простоювати. Скільки було розмов, щоб у першій тракторній бригаді спорудити невеличку ремонтну майстерню. Та й до цього часу ці слова залишилися на папері. А простої дорого обхо-

дяться колгоспу. Бо змарновану годину назад не повернеш, а час цей вимірюється центнерами добірного зерна.

Тому із останніх комсомольських зборів колгоспу ми і повели мову про культуру землеробства, про те, щоб виконана робота оцінювалась тільки на «відмінно». Молодь навітала свої рубежі на першій п'ятирічці: виробити на гусеничній тракторі не менше тисячі гектарів умовної оранки, підвищити свою кваліфікацію.

Водночас ми, молоді механізатори, зобов'язалися допомогти механізувати тваринницькі ферми. Праця хлібороба у нас повністю механізована, а ось тваринники ще чимало робіт виконують вручну. Коли потрібно буде, ми готові працювати на недільниках.

Намічаючи завдання хліборобів нашої першої бригади зобов'язалися цього року зібрати з кожного гектара по 24 центнери озимої пшениці. Чи впадемося із цим завданням?

Обов'язкові

Бо, зваяжши всі можливості, бачимо: чим більше ми досадемо дук до землі, тим щирішою буде вона. Польові весняні роботи провели за короткий строк. Сідали в весняний мінеральних добрив. Взимку головний агроном М. І. Остапешко та головний інженер колгоспу Г. Е. Пляшко проводили навчання з механізаторами — шарили більше навчались. А кожний комсомолець зобов'язався переконавати зміїні норми. Робимо все, щоб багатшала колгоспна нива.

М. ПЕДАН,
механізатор колгоспу імені Леніна Петрівського району.

ЩОБ БАГАТШАЛА НИВА ЗА РЯДОМ ДИРЕКТИВ XXIV З'ІЗДУ КПРС

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ВИЗВОЛЕННЯ АФРИКИ

СОЛІДАРНІСТЬ МОЛОДИХ БОРЦІВ

На прадавній африканській землі продовжується боротьба проти колонізаторів.

Пройшло вже десять років з того часу, як тут йдуть бої з португальськими колонізаторами. Національно-визвольний рух почався з виступу групи патріотів, що кинулися на штурм в'язниці в ангольській столиці. А сьогодні вже цілі райони Анголи, Гвінеї-Бісау і Мозамбіку, які в багато разів перевищують за своїми розмірами територію Португалії, звільнені патріотами, що борються під прапорами МПЛА, ПАІКГ і ФРЕЛІМО.

У звільнених районах йде будівництво нового життя. Створюються органи народної влади, проводяться господарські реформи, перебудовується структура економіки, відкриваються школи, лікарні.

Основне ядро визвольного руху складає молодь. Вона ж в основному формує лави народної міліції.

Боротьба народів португальських колоній користується зростаючою підтримкою всіх прогресивних сил світу.

Найвідоміша і найбагатогранніша підтримка народів португальських колоній надається з боку соціалістичних держав Країни соціалізму, в першу чергу Радянський Союз, надаючи визвольному рухові різноманітну безкорисливу допомогу, яка є відображенням їхньої принципової, послідовної політики. Радянський народ поставляє визвольним рухам у португальських колоніях транспорт і засоби зв'язку, продукти харчування, обмундирування і спорядження, допомагає готувати спеціалістів для відродження національної економіки та культури.

Ленінський комсомол, вся радянська молодь активно бере участь у цій міжнародній діяльності. ЦК ВЛКСМ і КМО СРСР направляють патріотам Анголи, Гвінеї-Бісау і Мозамбіку медикаменти і інструменти, шкільні письмові прилади, бібліотеки художньої та політичної літератури, спортивний інвентар. На запрошення піонерів нашої країни щорічно приїжджають на відпочинок в «Артак» діти партизанів — учасників визвольного руху.

На початку літнього цього року в Москву повернулася молоді лікарі, які два місяці добровільно працювали у звільнених районах Гвінеї-Бісау, надаючи медичну допомогу цивільному населенню і бійцям Африканської партії незалежності Гвінеї та острова Зеленого Мису. Дерматолог Всеволод Акімов, хірурги Ігор Коваленко і Ігор Бердів, терапевт Михайло Шендов зробили понад 80 операцій, прийняли 1365 хворих, вакцинували 800 дітей. З дня в день вони працювали з ранку до пізнього вечора, а нерідко і вночі, частіше всього в непрямокуватій для операцій і прийому хворих обстановці, в умовах незвичного, тяжкого для них клімату.

Нещодавно в Браззавелі відбулась Міжнародна конференція солідарності молоді з народами і молоддю португальських колоній, що борються, організована за ініціативою ВФДМ в рамках всесвітньої кампанії «Юніст» зинувачує імперіалізм! Виступаючи на конференції, посланці молоді багатьох країн світу висловили повну підтримку справедливій боротьбі патріотів Анголи, Мозамбіку, Гвінеї-Бісау, розповіли про конкретні акції солідарності з борцями цих країн.

У документах прийнятих на конференції, накреслені конкретні заходи у справі надання дійової допомоги молоді португальських колоній і підкреслюється необхідність розвитку широкого руху солідарності всієї прогресивної молоді світу та збору коштів у фонд солідарності з народами португальських колоній, що борються.

Є. ЗЕЛЕНОВА.

Масова студентська демонстрація

ЛОНДОН. Масову демонстрацію протесту проти участі Австралії в етнічній війні провели в Канберрі студенти австралійської столиці. Учасники демонстрації, яка тривала кілька годин, вимагали вивести австралійські війська з Південної В'єтнаму. Проти студентів були кинуті наряди поліції. Як повідомляло агентство Рейтер, арештовано 170 чоловік.

Сваволя і насильство

НЬЮ-Йорк. У Кенні (штат Огайо), де трохи більше року тому національні гвардійці вбили чотирьох студентів — учасників антивоєнної демонстрації, знову панують сваволя і насильство. Поліція жорстоко розправилась з учасниками студентської демонстрації, влаштованої на знак протесту проти війни в Південній Африці. У хід було пущено кийки. Поліція провела арешти. (ТАРС).

Радісний настрій цих дітей цілком зрозумілий: скоро вони закінчать Олександрійське медичне училище і, отримавши спеціальність медсестри, підуть у самостійне життя. Фото М. ТЕРНОВСЬКОГО.

Нещодавно гостем «Молодого комунара» був письменник, наш земляк Віктор Близнаць. Він розповів про те, як краще дібрати факти для нарису чи оповідання, описати рідну мову.

Читачам пропонуємо одне з наших оповідань письменника.

Е. ХЛОПЦІ, а які свята в нашому селі!

Ви чули про зелену неділю? По очах ваших видно: чули. Я люблю клечальні пахучі дні, люблю згадки про них з братом біглим в сусіднє село до ставу і там різали осоку і складали її в ряденце, стебло до стебла. Потім рвали над річкою м'яту, а на толоці — васильки чи чебрець. З обережками свіжого духмяного зілля ввалювалися в хату. Долівку вистеляли осокою, та не аж небудь, а рівними доріжками — до печі, до столу, до ліжка; м'яту клали і на лаві, і на підвіконні, і на леканці, а чебрець та васильки — за рамками з фото. Було, кинемо по жмутку васильків і дівчатам під голози, щоб снились їм запашні весняні сни. І так свіжо й зелено ставало в хаті, так пахло россою, лугом та степом, що здавалось — весілля зазирнуло під нашу стріху.

А ще люблю купальські гуляння. Може, й не самі гуляння, як легенди й перекази про них. І бачу луг темної ночі, і вогнище коло річки, і веселу молодь, що стрибас через багаття, і регіт над лунними берегами, і багряні полиски на воді.

Та було в дитинстві наймиліше свято. Це коли в нашій хаті з'являлось... телятко.

Ось одного зимового вечора мати й каже:

— Ну, дітки, сьогодні воно й благословиться, — і нешка побожно гаяє в темній кутку.

Ми знаємо, що благословиться, бо теля надією живемо з самої осені.

Ми тихенько вилазили на під, а мати не гасить світло, ще за дня вліла вона гасу і оставила новий гніт. Мати в святую чеканку, і та арочність її передається і нам, істерпаним дітям.

Ніхто в хаті не каже: телятко. Кажуть: маленць. Кажуть: воно. А де покладамо його? А чим же вкутаємо маленцька? Вздо ще не народилося, то навіщо пустим словом зривати його, хай собі спить, коли вийде строк, воно й з'явиться.

Мати заклопотана, якась піднесена і трошки розгублена. Котрий вже раз стане посеред хати, підіб'є волосся і дуна: чи все гатове? Вже й старі ряденця напихаві, і солонки настелила коло печі, і тепла вода в казані. Ага, де кожущок. Бо назарі зимно, і його маленцька, треба біжком перенести в сараю. Кожущок обгорне та й перенесе, господи благослови. Та хоч би сусіда зрання не приб'єла чогось позичати у неї вічно позички — то солі, то квасолі, то це якогось хворобя, а для цього, кажуть, чуже око арде.

І мати зітхає, клопочеться, метушиться по хаті, а лавці гойдається жостий язичок, і нас гойдає сон, а ми свілиці, роздираємо очі: як же так прогави, ти оту тривожну святкову мить?

Раптом — штовх! — тривога штовхає тебе в груди, і перша думка: проспав. Уз очей гарячий пісок, лупасш ними — не роздереш, лампа горить на столі, мати вуркоче коло печі, когось вгортає пелюшками.

— Вже! — скрикують діти.

Отакої Жда-жда, мучився-мучився, а клятий сон ковтова таю радсть, як пес гапушку.

— Яжнеке ж воно! Зліташ з печі, босими ногами — диб-диб по холодної долівці (ух, і шпигає!) та до нього.

Лежить... Живеньке... Згорнулось клубочком, моз дитя, його і не видно — накрите кожушиною. Тільки виткнуло мордочку. Вона,

глядать чорні кілки, ото й все, що від огорожі досталося. Біло й тихо на вашому кутку, ні душі не видно. Те-те-те, он човгає Данилко, той, що креше сніж-кани в лоб. Бачте, крутить млинком свою сумку і героїські виступає. Мабути, у школу йде, бо не поспішає, ага!

— Данико, в нас телятко, ага! — Тую! — гепав він сумкою в сніг. — Ми вже своє у сарай вихали, щоб не гуділо.

Випхали, то й прохось, дідько з тобою. Світ на тобі не зійшовся. Ото баба Марфа гребеться в вузурку, мдаєнька сама, з а'язка соломи як життя скирта в степу.

— Бабо, а в нас телятко, ага! — Бичок чи телечка? — зиркає баба з-під своєї копіці.

— Бичок, Отакуський.

— Щось вам, серце ним, не везе на телечку.

Ну, дідькаш від них добро-го слова? Випхали, не везе... Та коли б вони тільки глянули: які вушка, спинка, хвостик. Аї, краще побіжу в хату, бо ще, дї.

значить, у вас не було справжнього свята, бо таке щастя випадає на рік лише раз. Цитять, мати нарізає ножем тоненькі скробочки. Діти, моз галченята, підсталяють свої мурзи: «Умм, як мед!» — жмурять оченята і не їдять, не ковтають, а смакують цілющу поживу, що пахить димком і аж тане в роті.

Збігають дні. Мати вилушує теляткові молочні ратички. Отак просто вляла та й виламала білі роги! ковпачки і це не страшно, бо під ними в другі ратички, справжні, вони тверді й блискучі, як нові підвіски. Телі жко не ковзає по долівці, само схоплюється на ноги. Тепер слідкуйте за ним. Коли воно стане, дуже-дуже задумається, аж падне живіт, тоді хтось гукає: «Валі пожу підста!» — і тільки ти підставши, як забринить музика: дзи-и-и... і повлітять баночка і тею тоншою музикою.

А скоро теля почне вибрикувати по хаті, воно цокотить підківками, і ти вибрикуеш за ним, так же кортиг побучатися, ти кулаком у лоб, у лоб його, воно підставляє лоба і чухається об твої щиколотки: сверблять йому ріжки, їх ще нема, вони бубнявють під шкірою, як весняні бруньки. Ось мозолясті робики, десь тут і вони, бичкові ріжки.

— Що ти чухаш, лобурей! — б'є в приполи мати, — я тебе вінником почухаю! Кому казала: не тронь, бо виросте те шуте!

Та ні дарма страхає мати. День, два мине і проріжуться, моз квасолини, білі тупенькі ріжки. І теля ще веселіше скаче за вами та — штовх! штовх! — будас тебе в пампушки. Бешкетує!

Ось воно й піднялось, поповніло, вистрибує по хаті, а як же його кликати? Ви обступате малого кружком і котрийсь пробує на язик:

— Биця, биця, биця...

— Сам ти биця.

— Гля! У нього білі стулки. Ну просто босе. Босий, босий...

— Так собак тільки дражняють.

— О! Мазунчик!

— Мазун, мазун! — залазшцали діти, і бичок забриказав, захвиствав ногами, ніби зрадів, що дали йому потішне ім'я.

І з'являються в тебе, хлопче, перші серйозні обоз'язки: мінати солому, вишкріпати телячі «коржички» та прислухатися, коли стане і задзорить бичок. Тоді швидше — підставку, бо вже й так змокріла долівка.

Росте бичок, і ти ростеш з ним, і будеш йому за господаря і за вчителя; будеш годувати й поїти, пасти й припинати, бігати по лужку й ганятися за хлопцями-пастушками. І від тебе залежить, яку вдачу матиме скотина: чи буде вона добра й привітна, чи шкідлива й набурмосена, а чи, не дай боже, доведеться на роги їй набивати планку, щоб когось не скалічила.

Та цього в нас не траплялось, і скільки я пам'ятаю Снігурчиних телят, всі вони росли якісь добродушні, веселі і навіть трохи насмішувати.

В. БЛИЗНАЦЬ

чорнява симпатична мордочка, мокра й прилизана, як після купання. Очі великі, темні, здивовані. Носик — ну просто твоє коліно! — круглий, ніжно-рожевий і теплий. А саме, бідненьке, труситься.

Телятко... А ВРАНЦІ крику й біготні коло того нічного гостя.

Телятко лежить на соломі, та вже скинуло кожушку і ряденце, шерсть підсохла на ньому, взялась дрібними вітками. Воно, дурненьке, ливить твої пальці і так приємно смочке, що самому кортиг поллизати їх. А потім, цибате, хоч звестися на тоненьких ніжках, і ви гуртом підводите його. слизкі р'зтички ковзають по долівці, і мати гримас:

— Геть, босота! Розчакне-те мені! Ось виламаю молочні рогиці — без вас встане.

Розігнала мати дітей, моз курчат. Ну куди ж його податися? О, на вулицю. Це ж ніхто не знає.

Хіба довго збиратися? Скочав у в'язки, пальто на плечі, шапку на голову — і з хати. Тільки за поріг — б'є тобі в груди щемкий морозний дух, мало не валить з ніг. Біло-біло кругом, аж очі ріже. Сигу на-мело дашками, накрутило химерні пампушки. Де-не-де ви-

вись, щось прогавлю.

І ось у хаті новина. Мати здоїла корошу і принесла першого маленця. Його тільки на денці, воно густе й жовте, як розтоплене масло, і зап'ях у нього незвичний — якийсь солодко-відгонистий. І мати каже: «Це квас не для вас, це для телятка», і ви будете втагою напувати його. Заклавши бичкові пальця в рот, пхатимете у відерце його неслухняну мордочку і сміятиметесь: «Та не так же, не так!» — і раптом теля зацідить молоко, аж затруситься, і всмокуватиме вашу руку, і азм солодочо стане від того лоскоту.

Тепер ви ждете молозива. Нічого в світі нема смачнішого за молозиво.

Ось миска на столі, діти зібрались гуртком, з нетерплячі цмокають язиками, очі пасуться в мисці, а в ній — грудка свіжого молозива, тільки що з печі. «Гостичець від нашої Снігурки», — усміхається мати. Той гостичець схожий на сир, запрялений жовтками, він крихкий і ніздороватий. Та це вам не сир, не масло, не сметана. Це молозиво і все. І як що ви ніколи не їли його,

● НОВИНИ

ЗЛІТ ДЕСЯТИКЛАСНИКІВ

Позавчора вранці біля Бобринецького Будинку піонерів заграв духовий оркестр. Перехожі здивовано озиралися: ніби свято якесь? Так, це було свято — традиційний зліт десятикласників району. Коли з'їхалися представники всіх середніх шкіл випускники, вишикувавшись у колону, рушили до пам'ятника В. І. Леніну, щоб покласти до його підніжжя букети полум'яних весняних квітів. Були покладені квіти і на братській могилі воїнів, полеглих за звільнення м. Бобринця. Зліт десятикласників проводив свою роботу в районному Будинку культури. З доповіддю про завдання десятикласників на період випускних екзаменів, про перспективи трудоулаштування і дальшого навчання юнаків і дів-

чат в рідному районі виступила другий секретар райкому ЛКСМУ Олександра Артемюшова. Потім перед учасниками знову виступили секретар райкому КП України В. І. Костюк, завідувач районом М. А. Гаєрилов, начальник районного управління сільськогосподарства І. Г. Зідрашко, заслужений аероном УРСР, Герой Соціалістичної Праці Мілія Цимбал та інші.

Зліт, в якому взяло участь понад 400 десятикласників закінчився переглядом художнього фільму «Тринадцять років».

С. КУШНІР.

м. Бобринець.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Жуєди пидци вчипиєся

Олександрійське міське професійно-технічне училище № 5

ПРОВАДИТЬ НАБІР УЧНІВ

на 1971—1972 навчальний рік з таких спеціальностей: штукатури, теслярі, муляри. Строк навчання 1 рік. Штукатури-малери-плітковики, слюсарі монтажники, Строк навчання 2 роки.

До училища приймаються юнаки та дівчата віком 15—20 років з освітою 8—10 класів. Учні знаходяться на повному державному забезпеченні. Іногородні забезпечуються гуртожитком. При бажанні учні можуть відвідувати загальноосвітню школу робітничої молоді (9—10 клас). До училища приймаються демобілізовані воїни з лав Радянської Армії, які проходили навчання по скорочених програмах 3—10 місяців з матеріальним забезпеченням — стипендія 75 карбованців на місяць.

Початок занять 1 вересня 1971 року. Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт чи свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання, в якій вказати про склад сім'ї, характеристику зі школи, чотири фотокартки розміром 3х4 см. Документи приймаються в канцелярії училища. Адреса училища: м. Олександрія, селище Дмитрово, вул. Трудрезервів, 23.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 3

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1971—1972 навчальний рік з таких спеціальностей: Електромонтери сільської електрифікації та зв'язку з використанням радіотехніки. Строк навчання 1,5 року.

Приймаються юнаки віком 17,5 років і старші, дівчата віком 17,5 років і старші, з освітою 8—10 класів. Електромонтери сільської електрифікації з однорічним строком навчання. Приймаються юнаки віком 17,5 років і старші з освітою 8—10 класів.

Слюсарі по ремонту тракторів, автомобілів і сільськогосподарських машин з півторарічним строком навчання. Приймаються юнаки віком 15,5 років і старші з освітою 8—10 класів.

Трактористи-машиністи з однорічним строком навчання. Приймаються юнаки і дівчата віком 16,5 років і старші з освітою 8—10 класів.

Трактористи-машиністи з дворічним строком навчання. Приймаються юнаки і дівчата віком 15,5 років і старші з освітою 8—10 класів.

Слюсарі по ремонту електро-побутових приладів з дворічним строком навчання. Приймаються юнаки і дівчата, віком 15 років і старші з освітою 8—10 класів.

Електрогазоварники з півторарічним строком навчання. Приймаються юнаки віком 17 років і старші з освітою 8—10 класів.

Заяви приймаються з 15 травня. Зараховані на навчання забезпечуються за рахунок держави триразовим харчуванням, стипендією, спецодягом та гуртожитком.

При училищі працює вечірня, заочна середня школа. Для вступу в учнівське необхідно подати такі документи: заяву на ім'я директора училища, документ про освіту (оригінал), характеристику з останнього місця роботи або навчання, автобіографію, паспорт (свідоцтво про народження), 4 фотокартки розміром 3х4 см.

Початок навчання 1 вересня 1971 року. Адреса училища: м. Олександрія, вулиця Трудових Резервів, 1, сільське профтехучилище № 3. Іхати автобусом по маршруту «А» і «Б» до зупинки «Октябрський».

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 6

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1971—1972 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

з таких спеціальностей: токарі по металу; слюсарі-інструментальники; теслярі-мебельники; електрогазоварники; електромонтери по експлуатації промислового обладнання; слюсарі механоскладальних робіт; слюсарі по ремонту промислового обладнання, з освітою 8 класів строк навчання 2 роки. З освітою 10 класів строк навчання 1 рік. В училищі приймаються особи віком від 15 до 25 років. Встигаючим учням виплачується стипендія розміром 23 крб. 50 коп. за місяць. Відмінники одержують стипендію на 25 процентів більше.

Початок занять з 1 вересня 1971 року. До заяви додаються такі документи: свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідка з місця проживання, довідка про склад сім'ї, характеристика зі школи, автобіографія, 6 фотокарток розміром 3х4 см. Хто закінчив училище з відзнакою приймається в середні й вищі учебні заклади поза конкурсом. Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26. Телефонні: 2-35-31, 2-37-55.

ДИРЕКЦІЯ.

ЮНАКИ ТА ДІВЧАТА!

Вас запрошують на Весесюзнні ударні будови Сибіру. Надається безплатний проїзд до місця роботи, видається безвідплатна допомога розміром 60 крб.

Оплата праці відповідно-преміальна. Виплачується посяний коефіцієнт 30—70 процентів і 40 процентів за пересувний характер роботи. Після року роботи виплачується 10 процентів північної надбавки. До основної відпустки дається додатково 12 робочих днів і безплатний залізничний квиток на працюючого і двох членів сім'ї.

Запрошуються муляри, теслярі, штукатури і малярі, а також молодь без спеціальності. За довідками звертатися в обком та міськом ЛКСМУ

ТРЕСТ «ТОМСЬКТРАНСБУД».

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

БК 01836.

Індекс 01197.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Зам. № 3036.

Тираж 54.500.

Свердловське міське професійно-технічне училище № 72

ЗАПРОШУЄ ЮНАКІВ НА НАВЧАННЯ НА 1971—1972 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

До училища приймаються особи віком від 16 до 28 років, з освітою 8—10 класів. (Без вступних іспитів).

Училище готує робітників з таких спеціальностей:

а) з річним строком навчання (віком 17 років і старші):

машиністів шахтних машин і механізмів, робітників очисного забою, прохідників горизонтальних і похилих виробок.

б) з дворічним строком навчання (віком не молодші 16 років):

машиністів шахтних електровозів (гірвозів) з вмінням виконувати ремонтні роботи, машиністів угільного комбайну і стругових установок, електрослюсарів ділянки шахти.

Важливі вступити до училища вислати такі документи:

заяву на ім'я директора, автобіографію, п'ять фотокарток розміром 3х4 без голоного убору, довідку про склад сім'ї, довідку з місця проживання, медичну довідку форма № 286, документ про освіту, свідоцтво про народження, принісне свідоцтво чи військовий квиток, зпий з обліку, паспорт (якщо є) пред'являється особисто (якщо паспорта ще не одержав, необхідно мати довідку правління колгоспу про те, що не заперечує проти вашого вступу до училища).

Документи приймаються до 1 вересня 1971 року.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 2

ПРОВАДИТЬ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1971—1972 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

ДЛЯ ПІДГОТОВКИ:

мулярів, штукатурів, малярів, теслярів, плиточників-лицювальників, мозаїстів — строк навчання 1 рік;

малювачів-штукатурів — строк навчання 2 роки.

Приймаються (без екзамену) юнаки та дівчата віком від 15 до 19 років з освітою за 8, 9, 10 класів.

Приймається також демобілізовані з лав Радянської Армії.

Зараховані до училища забезпечуються гуртожитком, безплатним триразовим харчуванням, обмундируванням, спецодягом, підручниками і одержують третину сум, зароблених ними на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується в загальний трудовий стаж.

Училище має добру матеріальну базу для підготовки кваліфікованих спеціалістів, обладнані кабінети, лабораторії, майстерні. Працюють гуртки самодіяльності, технічної творчості, спортивні секції.

Випускники мають право вступу до вищих і

середніх спеціальних учбових закладів на пільгових умовах.

Випускники-відмінники можуть бути направлені в вищі й середні учебні заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться при повному державному забезпеченні.

При училищі ввечірня школа, де учні можуть одержати середню освіту.

Для вступу треба подати або надіслати заяву з зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт, свідоцтво про освіту (оригінал), довідки з місця проживання, про склад сім'ї, шість фотокарток розміром 3х4 см. та довідку по формі № 286.

Документи приймаються до 15 серпня 1971 року.

Початок навчання 1 вересня 1971 року. Адреса училища: вул. Леніна, 10, вхід із вул. Декабристів, № 3, телефон 2-47-54.

ДИРЕКЦІЯ.

Бобринецьке сільське професійно-технічне училище № 2

ОГОЛОШУЄ

ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1971—1972 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

УЧИЛИЩЕ ГОТУЄ:

трактористів-машиністів широкого профілю (трирічний строк навчання з одночасним одержанням загальної середньої освіти);

трактористів-машиністів III класу (однорічний строк навчання);

трактористів-машиністів широкого профілю (дворічний строк навчання);

механізаторів тваринницьких ферм з кваліфікацією електромонтера (дворічний строк навчання);

майстрів-наладчиків по технічному нагляду за машинами і тракторами, зайнятими у тваринництві (шестимісячний строк навчання);

слюсарів по ремонту обладнання тваринницьких ферм (однорічний строк навчання);

слюсарів по ремонту тракторів, автотракторів і сільськогосподарських машин (півторарічний строк навчання).

До училища приймаються юнаки й дівчата. На трирічне навчання приймаються особи після закінчення 8 класів; на однорічне — віком не молодші 16,5 років з освітою 8—10 класів; на дворічне — віком не молодші 15,5 років з освітою 8—10 класів;

До заяви додають характеристику з місця роботи чи навчання, документ про освіту, свідоцтво про народження, довідку з місця проживання (або паспорт), три фотокартки (розміром 3х4), медичну довідку (форма 286), автобіографію, направлення з колгоспу, радгоспу.

Початок занять 1 вересня 1971 року.

Учні, зараховані до училища, забезпечуються безплатним триразовим харчуванням, обмундируванням, стипендією, постільню, гуртожитком і учбовими посібниками.

Адреса училища: м. Бобринець Кіровоградської області, вул. Дмитрова, 1.

ДИРЕКЦІЯ.

ЗАПОРІЗЬКИЙ ГІДРОЕНЕРГЕТИЧНИЙ ТЕХНІКУМ ОГОЛОШУЄ

прийм учнів на 1971—1972 навчальний рік.

ДЕННЕ ВІДДІЛЕННЯ:

На базі восьмирічної школи з таких спеціальностей:

— гідротехнічне, будівництво, — монтаж і експлуатація гідроенергетичних установок, — будівельні машини і обладнання.

— машини й механізми технічного флоту.

Строк навчання 3 роки 6 місяців.

На базі середньої школи з таких спеціальностей:

Гідротехнічне будівництво. Строк навчання 2 роки 6 місяців.

Іногородні забезпечуються гуртожитком. Стипендія виплачується на загальних підставах. При технікумі в Ідальні.

Вступні екзамен проводиться з 1 до 20 серпня. На базі восьмирічної школи:

з російської мови (диктант), з математики (усно).

На базі середньої школи з російської мови й літератури (твор), з математики (усно).

Заяви приймаються з 1 червня по 31 липня, на базі восьмирічної школи. З 1 червня по 15 серпня — на базі середньої школи.

Адреса технікуму: м. Запоріжжя, 15, Правий берег, вул. Князів, 16-а, зупинка тролейбуса № 2, 3, 8. Механічний завод.

ДИРЕКЦІЯ.

ЗНАМ'ЯНСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

оголошує набір учнів на 1971—1972 навчальний рік з таких спеціальностей.

Чергові по станції (юнаки та дівчата з середньою освітою, строк навчання — 1,5 року).

Електромеханіки поїзного та станційного радіозв'язку (юнаки і дівчата з середньою освітою, строк навчання — 2 роки).

Електромеханіки сигналізації, централізації та блокування; (юнаки з середньою освітою, строк навчання — 2 роки).

Помічники машиністів тепловозів (юнаки з середньою освітою, строк навчання 1,5 року).

Помічники машиністів електровозів (юнаки з середньою освітою, строк навчання—1,5 року).

Слюсарі по ремонту електрообладнання тепловозів і електровозів (юнаки з освітою 8—10 класів не молодші 15,5 років, строк навчання — 2 роки).

Монтери контактної сітки (юнаки з освітою 8—10 класів не молодші 16,5 років, строк навчання — 2 роки).

Вступники повинні подати такі документи: свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання та про склад сім'ї, характеристику з місця навчання чи роботи, довідку про стан здоров'я (ф. № 286), 4 фотокартки розміром 3х4 см, заяву та автобіографію.

Особливо потребуючі забезпечуються гуртожитком. При училищі в Ідальні.

По закінченні училища випускники трудолаштуються на роботу на залізничному транспорті і користуються всіма пільгами робітників залізничного транспорту.

Початок занять з 1 вересня 1971 року.

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Знам'янка, вул. Розн Люксембург, 6.

ДИРЕКЦІЯ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 26 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Міжнародна програма. (М). 11.45 — Концерт. (М). 12.15 — Тележурнал. (М). 12.45 — Телевізій. (К). 12.55 — Тиждень українського телефільму. Телефільми «Україна. Крчки п'ятиріччя».

У серія. «Ленін і ми». (К). 13.25 — В. Дельмар «Поступись місцем». Фільм-спектакль. (К). 15.00 — Українське кольорове телебачення. Концерт молодих виконавців. (К). 16.30 — Населення про щільну оборону. «Увага! Радіація». (Кіровоград). 17.05 — Мультифільм «Примілля пріщес». (К). 17.25 — Телевізій. (К). 17.45 — «За рядками партійних накреслень». (Кіровоград). 18.00

Для дітей «Сонечко». (Донецьк). 18.30 — «За накресленнями ХХІV з'їзду КПРС». Тележурнал «Сільське життя». (К). 19.00 — Художній фільм «Біла озеро». II серія. (М). 20.30 — Програма «Час». (М).

21.30 — «Кіровоградщина спортивна». (Кіровоград). 22.00 — Телефільм. (Кіровоград). 22.15 — Тиждень українського телефільму. «Наші прем'єри». Телефільми «Долина привидів», «Шан. Кап», «Палежить народу», «Азовська чайка», фільм-концерт «На крилах пісні». (К). 23.35 — Телефільм. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для дітей «Маршрутами юних». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Для школярів «На паруснику через Атлантику». (М). 18.30 — Тележурнал «На благо народу». (М). 19.00 — Тиждень українського телефільму. Телефільми «Як це не так просто». (К). 20.05 — Фільм концерт. (К). 20.30 — «На добраніч, діти». (К).

ЧЕТВЕР, 27 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.45 — Кольорове телебачення. Художній телефільм «Як ми шукали Тищу». (М). 11.45 — Кольорове телебачення. Концерт учасників художньої самодіяльності. (М). 12.15 — Тележурнал «За

москоським часом». (М). 12.45 — Телевізій. (К). 12.55 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Чернівці). 13.05 — Для школярів «Чарівні мелодії». (Запоріжжя). 17.35 — Наша афіша. (К). 17.40 — Телевізій. (К). 18.00 — Для дітей. Телефільм «Казки Прикидева». (К). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.15 — Кольорове телебачення. Футбол. Прощальний матч Л. Яши на Збірні «Динамо» (СРСР) — збірні ФІФА. (М). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Театральні прем'єри. (К). 22.15 — «Зустріч з піснями». (Чернівці). 22.55 — Телевізій. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.05 — Новини. (М). 17.15 — Музична афіша. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Передача для школярів. (М). 18.30 — До Дня прикордонника. Художній фільм «Тринадцять». (К). 20.15 — «Працює з величчю». (Дніпропетровськ). 20.30 — «На добраніч, діти!». (К).